

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Notino, s.r.o.**
sídlem Londýnské náměstí 881/6, Brno
zastoupen Mgr. Ing. Zdeňkem Stanovským, advokátem
sídlem Na Hutích 661/9, Praha

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Gorazdova 1969/24, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 5. 2024, č. j. ČOI 68133/24/O100/H1/Št

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem sporu je otázka, zda žalobce jakožto prodávající splnil povinnost uvádět nejnižší cenu výrobku za posledních 30 dní před poskytnutím slevy vyplývající z § 12a odst. 1 písm.

59/2024

- a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, resp. zda byl povinen stanovit výši slevy z nejnižší ceny výrobku za posledních 30 dní před poskytnutím slevy.
2. Žalobce byl rozhodnutím České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského, ze dne 29. 2. 2024, č. j. ČOI 22617/24/3000/R/Kov, uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 24 odst. 7 písm. l) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném k 31. 10. 2023. Přestupku se dopustil tím, že porušil povinnost stanovenou v § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, neboť u několika výrobků, na něž poskytl slevy, neuvedl informace o jejich nejnižší ceně v době 30 dnů před poskytnutím slevy a slevu deklaroval z jiné než z této nejnižší ceny. U jednoho produktu (vonné svíčky HIMALAYO ZEN) pak uvedl informaci o slevě, která se však shodovala s nejnižší cenou výrobku v době 30 dnů před poskytnutím slevy, a tudíž slevu rovněž nedeklaroval z této nejnižší ceny. Za výše uvedené mu byla uložena pokuta ve výši 8 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím upravil část textu výroku prvostupňového rozhodnutí (doplnil, že byla uložena úhrnná pokuta); ve zbytku rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

II. Žaloba

4. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Z § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele neplyne povinnost odvozovat procentuální výši slevy od nejnižší ceny výrobku v době 30 dnů před poskytnutím slevy. Stanovuje toliko povinnost tuto nejnižší cenu uvádět. Pokyny Komise k výkladu čl. 6a směrnice EP a Rady 98/6/EK o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (dále též „směrnice“), kterými argumentuje žalovaný, nejsou právně závazné a mohou sloužit toliko jako výkladová pomůcka. Nelze z nich extenzivním výkladem stanovovat nové pravidlo, jež zákon neukládá. Žalobce tak nemůže být postihován za porušení neexistující povinnosti. Takový postup je nezákonný a v rozporu s Listinou základních práv a svobod.
5. Žalobce připustil, že porušil § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele tím, že u produktů neuvedl nejnižší cenu v době 30 dnů před poskytnutím slevy. Uvedené však nic nemění na tom, že výrok o vině a výrok o trestu jsou v napadeném rozhodnutí stíženy vadou, neboť postihují porušení povinnosti, kterou zákon neukládá.
6. U produktu HIMALAYO ZEN správní orgány nesprávně dovodily porušení § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, neboť povinnost informovat o nejnižší ceně za posledních 30 dnů od poskytnutí slevy zde byla splněna.
7. Žalovaný se dostatečně nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, pouze setrval na argumentaci správního orgánu prvního stupně.
8. Navrhl tedy, aby soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

59/2024

9. Žalovaný je přesvědčen, že napadené rozhodnutí podrobně odůvodnil a řádně se vypořádal s odvolacími námitkami. Skutečnost, že žalobce nesouhlasí s argumentací žalovaného, neznámá, že by se žalovaný s nějakou námitkou nevypořádal. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je dostačující, pokud rozhodnutí obsahuje ucelenou argumentaci na podporu závěrů správního orgánu.
10. Žalobce byl nejen povinen uvést u předmětných výrobků nejnižší cenu za posledních 30 dní od poskytnutí slevy, ale také vypočíst slevu z této nejnižší ceny. Stanoví-li zákon určitou informační povinnost, je nutné, aby poskytované informace měly náležitou kvalitu. Pokud by prodávající mohl stanovit slevu z jiné než z nejnižší ceny, postrádala by povinnost uvádět nejnižší cenu smysl. Taková informace by byla pro spotřebitele matoucí a rozporuplná. Ustanovení § 12a zákona o ochraně spotřebitele uvádí nejnižší cenu za posledních 30 dní od poskytnutí slevy jako referenční hodnotu, na jejímž základě má být spotřebiteli umožněno posoudit výhodnost poskytované slevy. Smyslem předmětného ustanovení je posílit transparentnost při informování spotřebitelů o poskytovaných slevách a zabránit umělému navyšování ceny a klamání spotřebitelů. Toho lze dosáhnout jedine informováním spotřebitele o slevě z ceny vypočtené z nejnižší ceny, případně procentuálním vyjádřením slevy odvozené z nejnižší ceny. Nelze tvrdit, že by výklad žalovaného byl příliš excesivní či odtržený od reality.
11. Odkázal na rozsudek Soudního dvora Evropské unie („SDEU“) ze dne 26. 9. 2024 ve věci C-330/23, *Aldi Süd*, v němž SDEU konstatoval, že čl. 6a směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že sleva z ceny zboží, která je oznamována obchodníkem v procentní výši nebo formou reklamního sdělení, musí být stanovena z nejnižší ceny za posledních 30 dní od jejího poskytnutí. Závěry napadeného rozhodnutí jsou s tímto výkladem v souladu.
12. Žalovaný tedy navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci

13. Žaloba **není** důvodná.
14. Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně provedl v období od 20. 2. 2023 do 24. 3. 2023 na podnět spotřebitelky kontrolu nabídky 11 výrobků nabízených v internetovém obchodě žalobce. Kontrolou byly zjištěny nedostatky při uvádění cen několika výrobků. U výrobků Gucci, Guilty Pour Femme, parfémovaná voda pro ženy; Notino Classy Collection Jewellery box, šperkovnice; Notino Charm Collection Organizer cosmetic bag, kosmetická taška; Notino Master Collection Make-up sponge set, houbička na make-up Black; Notino Spa Collection Hair Towel, ručník na vlasy, Lilac; Notino Spa Collection Skincare brush set with stand, sada štětců pro péči o pleť; G.U.M. TRAVEL cestovní zubní kartáček; Notino Wooden Collection Make-up brush set, sada štětců; a Notino Wooden Collection Powder brush, štětec na pudr, nebyly uvedeny informace o nejnižší ceně výrobku v době 30 dnů před poskytnutím slevy a sleva byla deklarována z jiné než z této nejnižší ceny. U produktu HIMALYO ZEN, vonná svíčka, žalobce uvedl informaci o slevě, přičemž cena výrobku po slevě se shodovala s nejnižší cenou výrobku v době 30 dnů před poskytnutím slevy. Žalobce tudíž slevu deklaroval z jiné než z nejnižší ceny. Ve výše uvedeném spatřoval správní orgán I. stupně porušení povinnosti stanovené v § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, čímž měl žalobce spáchat přestupek

59/2024

podle § 24 odst. 7 písm. l) téhož zákona. Dne 5. 10. 2023 vydal inspektorát Jihomoravský a Zlínský příkaz č. j. ČOI 104292/23/3000/P/Kov, kterým žalobci udělil za výše uvedený přestupek pokutu ve výši 10 000 Kč. Dne 17. 10. 2023 podal žalobce proti příkazu odpor. V řízení tak bylo pokračováno a žalobce byl následně rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 29. 2. 2024 č. j. ČOI 22617/24/3000/R/Kov, uznán vinným ze spáchání předmětných přestupků. Vzhledem k tomu, že v mezidobí došlo k částečnému zastavení přestupkového řízení, byla pokuta snížena na 8 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce dne 29. 2. 2024 odvolal. Žalovaný pak napadeným rozhodnutím ve výroku nahradil slovo „pokuta“ slovem „úhrnná pokuta“ a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

15. Úvodem soud k obecně vznesené námitce nepřezkoumatelnosti uvádí, že z podané žaloby není jasné, jaké konkrétní námitky nebyly dle žalobce řádně vypořádány. Skutečnost, že žalovaný setrval na právním názoru správního orgánu I. stupně, sama o sobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje. Ztotožnil-li se žalovaný se závěry správního orgánu I. stupně, nebyl povinen detailně rozebírat každý jednotlivý argument obsažený v odvolání. Postačí, pokud proti nim postavil vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a rozumně vyložil tak, že podpora správnosti zaujatých závěrů byla dostatečná (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 8 Afs 42/2013-94). To žalovaný podle soudu učinil a s žalobcovými námitkami se vypořádal dostatečně. Napadené rozhodnutí tedy nepřezkoumatelností netrpí.
16. Dále se soud zabýval námitkou nesprávného výkladu § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.
17. Podle § 24 odst. 7 písm. l) zákona o ochraně spotřebitele se prodávající dopustí přestupku tím, že *„informaci o ceně nebo slevě z ceny poskytuje spotřebiteli v rozporu s § 12 nebo 12a, nebo neposkytne spotřebiteli informace v souladu s čl. 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008,“*. Z § 12a písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že informace o slevě z ceny výrobku musí obsahovat informaci o nejnižší ceně výrobku, za kterou jej prodávající nabízel a prodával *„v době 30 dnů od poskytnutí slevy“*.
18. Lze přisvědčit žalobci, že čistě z jazykového znění § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele skutečně vyplývá toliko to, že prodejce je povinen uvádět nejnižší cenu výrobku za posledních 30 dní od poskytnutí slevy. Předmětné ustanovení neuvádí, jakým způsobem je nutno vypočítat poskytovanou slevu. Jazykový výklad je však jen prvotním přiblížením k normě. Je proto nutné zkoumat další souvislosti spojené s přijetím tohoto ustanovení a cíle, kterých chtěl zákonodárce jeho prostřednictvím dosáhnout (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2025, č. j. 10 As 260/2024-95.)
19. Ustanovení § 12a bylo do zákona o ochraně spotřebitele vloženo v rámci implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2161 ze dne 27. 11. 2019, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o lepší vymáhání a modernizaci právních předpisů Unie na ochranu spotřebitele. Do směrnice byl vložen čl. 6a odst. 1 podle něhož *„veškerá oznámení o*

59/2024

slevě z ceny musí uvádět předchozí cenu, kterou obchodník uplatňoval po určité období před uplatněním slevy z ceny“. Odst. 2 pak dodává, že „předchozí cenou se rozumí nejnižší cena, kterou obchodník uplatňoval během období ne kratšího než 30 dnů před uplatněním slevy z ceny.“ Hlavním cílem pozměňující směrnice bylo transparentní nastavení slevové komunikace se spotřebiteli, aby nevznikaly pochybnosti o tom, jaká je skutečná sleva z ceny. Čl. 6a směrnice tedy měl zlepšit informovanost spotřebitelů a usnadnit porovnávání prodejních cen jednotlivých výrobků nabízených prodávajícími tak, aby spotřebitelé mohli učinit kvalifikované rozhodnutí, zda si zboží koupí či nikoli (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2025, č. j. 10 As 261/2024-64, ze dne 13. 11. 2025, č. j. 10 As 260/2024-95, a ze dne 20. 11. 2025, č. j. 6 As 36/2025-41).

20. Soud nesouhlasí s tím, že by byl výklad žalovaného příliš extenzivní. Naopak je zcela v souladu s cílem a účelem čl. 6a směrnice, jenž byl do vnitrostátního práva transponován prostřednictvím § 12a zákona o ochraně spotřebitele. V tomto ohledu soud odkazuje na rozsudek SDEU ze dne 26. 9. 2024, C-330/23, *Aldi Süd*, který se výkladem čl. 6a odst. 1 a 2 směrnice zabýval. Dle něj je třeba dané ustanovení vykládat v tom smyslu, že při oznámení slevy musí být výše slevy stanovena na základě „předchozí ceny“ ve smyslu odstavce 2, tedy na základě nejnižší ceny za posledních 30 dní před poskytnutím slevy. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že SDEU poskytl výklad čl. 6a směrnice až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. Rozsudek SDEU dodatečně potvrzuje, že výklad žalovaného zaujatý v napadeném rozhodnutí byl správný (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2025, č. j. 10 As 261/2024-64). Na řízení o předběžné otázce ve věci *Aldi Süd* ostatně poukazoval i sám žalobce ve své žalobě. Přiklání se však k opačnému názoru vyslovenému předkládajícím soudem, který se však u SDEU neprosadil. Žalovaný tedy správně dovodil, že sleva z ceny výrobku musí být podle § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vypočtena z nejnižší ceny výrobku za posledních 30 dní před poskytnutím slevy.
21. Argumentace žalobce, že pokyny Komise k výkladu čl. 6a směrnice publikované v Úř. věst. 2021, C 526, s. 130 (dále jen „Pokyny“), nelze využít ke stanovení nového pravidla nad rámec zákona, není případná. Žalovaný totiž za pomoci Pokynů nestanovil nové pravidlo, pouze eurokonformně vyložil § 12a zákona o ochraně spotřebitele, který je transpozicí směrnice, v souladu se smyslem a účelem daného ustanovení. Povinnost uvádět u výrobku nejnižší cenu za posledních 30 dní od poskytnutí slevy by postrádala smysl a její uvádění by bylo pro spotřebitele matoucí, pokud by zároveň neplatila povinnost stanovit slevu právě z této nejnižší ceny. Opačný výklad by byl v rozporu s cílem čl. 6a směrnice a umožnil by obchodníkům uvádět spotřebitele v omyl inzerováním slev neodpovídajících realitě (body 25-26 rozsudku *Aldi Süd*). Možnost užití Pokynů při výkladu § 12a zákona o ochraně spotřebitele ze strany správních orgánů ostatně připouští i judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 13. 11. 2025, č. j. 10 As 260/2024-95, ze dne 28. 11. 2025, č. j. 7 As 50/2025-46, a ze dne 09. 01. 2026, č. j. 7 As 51/2025-45). Užívání obdobných pokynů nebo sdělení jako tzv. „soft law“ výkladových vodítek (byť jsou samy o sobě právně nezávazné) při provádění eurokomformního výkladu unijního práva (či vnitrostátního práva z něj vycházejícího) je naprosto běžné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 10 As 180/2014-85, ze dne 1. 4. 2025, č. j. 5 As 273/2023-27, nebo ze dne 20. 1. 2016, č. j. 3 As 91/2015-47).

59/2024

22. Správní orgány tedy správně dovodily, že žalobce byl povinen u předmětných produktů uvést nejen jejich nejnižší cenu za posledních 30 dní od poskytnutí slev, ale rovněž stanovit slevu právě z této nejnižší ceny. To u žádného z produktů nesplnil. U produktu HIMALYO ZEN sice nejnižší cenu za posledních 30 od poskytnutí slevy uvedl, avšak inzerovaná cena po slevě se shodovala s nejnižší cenou, tudíž ani v tomto případě z ní nebyla stanovena. U žádného z produktů, jež jsou předmětem napadeného rozhodnutí, tak žalobce nesplnil povinnost stanovenou § 12a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Žalovaný se tedy ve výroku o vině a trestu žádného pochybení nedopustil. Námitka není důvodná.
23. Listinami připojenými k žalobě soud dokazování neprováděl, neboť jsou buďto součástí předloženého správního spisu (napadené rozhodnutí, resp. údaj o jeho doručení zástupci žalobce, rozhodnutí správního orgánu I. stupně), jímž se dokazování ve správním soudnictví neprovádí, nebo jde o skutečnosti známé soudu z jeho činnosti (informace a dokumenty z internetových stránek SDEU curia.europa.eu), které není třeba dokazovat (§ 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

V. Závěr a náklady řízení

24. Soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Vzhledem k tomu, že v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, soud bez jednání (za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.) zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

59/2024

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. ledna 2026

David Raus v.r.
předseda senátu